

ՄԵՐ ՀԱՅՐԵՐՈՒՆ ԽՐԱՏՆԵՐԸ

**ԾՆՈՂՆԵՐ ՊԷՏՔ Է ՀՍԿԵՆ ԻՐԵՆՑ
ՉԱՒԱԿՆԵՐՈՒՆ ՎՐԱՅ**

Այո՛, ծնողներ պէտք է հսկեն իրենց վաւակներուն վրայ, որպէսզի գիտնան, թէ իրենց վաւակները ո՞ր կ'երթան, որո՞նց կ'ընկերանան, ի՞նչ կ'ընեն՝ երբ ընկերներու հետ են, ինչի՞ մասին կը խօսին, ի՞նչ կը դիտեն, ի՞նչ տեսակ խաղեր կը խաղան... Եկեղեցոյ հայրեր նոյն պատուէրը կու տան. «Ծնողները պէտք է զուշուրթեամբ եւ պատրաստակամութեամբ կրթեն իրենց վաւակները, խնամեն, պահեն եւ չձգեն, որ պարապ թափառին, եւ երթան տեսնեն, լսեն ու սորվին մեղք գործել: Աստուծոյ ատեանին առջեւ ծնողներ պատասխանատու պիտի ըլլան իրենց վաւակներուն գործած չարիքներուն համար: Մանուկի մը միտքը յստակ հայելիի նման է: Չայն մի վրկեր խրատներէդ, որպէսզի մեղքի ժանգը նստելով չապականէ վայն» (Յովհաննէս Երզնակացի):

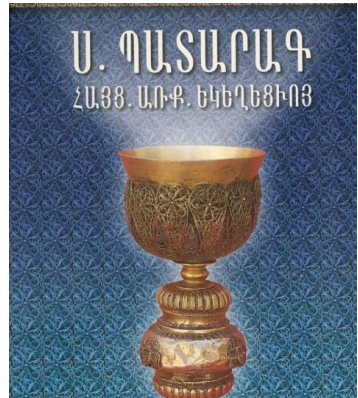
Որքա՛ն փոքրիկներ սորված են սխալը ընտրել ու գործել, երբ հեռու եղած են իրենց ծնողներու աչքերէն:

Որքա՛ն պատանիներ շեղած են, երբ տեսեր են, որ իրենց վրայ հսկող աչք չկայ:

Սիրելի ծնողներ, շատ կարեւոր է, որ ձեր վաւակները զգան ու տեսնեն, որ ձեր աչքը կը դիտէ վիրենք, բայց նոյնքան ու աւելի կարեւոր է, որ անոնք գիտնան ու զգան, թէ վիրենք դիտող այդ աչքը՝ սիրո՛ղ աչքն է, գուրգուրալից աչքն է, մայրական քաղցր աչքն է, ո՛չ թէ վիրենք պատժելու համար սխալ փնտրող աչքն է, այլ՝ վիրենք սխալէն զգուշացնելու համար արթուն եւ հսկող աչքն է:

ԾԻՍԱԿԱՆ ԳԻՏԵԼԻՔՆԵՐ

**ՀԱՅՑ. ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ
Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ**

ՊԱՏԱՐԱԳԻ ԽՈՐՀՈՒՐԴԻՆ ՀԱՏԱՏՈՒՄԸ

**2.- Պատրաստութիւն ընծաներուն
Գ.- ԲՈՒՆ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ կամ
ՀԱՒԱՏԱՅԵԱՆՆԵՐՈՒ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ**

Պատրաստողն ու Պատրաստողը Աստուածորդոյն լոյս կերպարին մէջ կը նոյնանան, որուն գեղեցկագոյն վկայութիւնը՝ պատարագիչ քահանային հետեւալ խօսքերն են.-

«Քու կողմէ՞ մեզի պարգեւածը քեզի՛ կ'ընծայեն՝ ամէն ինչի եւ բոլորին համար»:

Աստուածային երկնային շնորհքն է, որ կարծէք երկինքէն երկիր կը հեղու: Հասած է պահը, որպէսզի նիւթեղէնը աննիւթեղէնի փոխարկուի, հացն ու գինին հրաշակերպըին Քրիստոսի Մարմնոյն եւ Արեան:

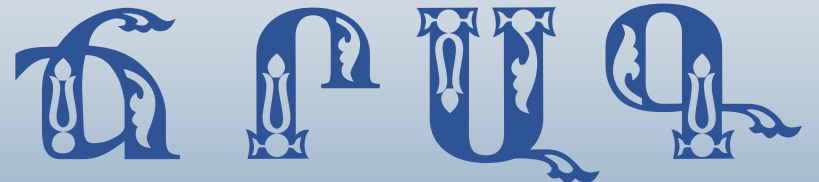
Դպիրներ կը գովերգեն ու կը փառաւորեն զԱստուած երկնատուր իր պարգեւին համար: Կ'օրհներգեն Տէրը՝ երկինքի եւ երկրի, որ իր աստուածային սէրը յայտնեց մարդկութեան իր Միածին Որդոյն ընծայումով.-

«Ամէն բանի համար օրհնեա՛լ ես, Տէր: Կձօրհնաբանենք քեզ, կը գովաբանենք քեզ, գոհութիւն կը յայտնենք եւ կ'աղաչենք քեզի, Տէ՛ր, մեր Աստուածը»:...

Շարունակելի

ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ ԼԻՔԱՆԱՆԻ

ՔՈՒ ԽՕՍՔԻ ԽՄ ՂՏՔԵՐՈՒՄ ԵՐԱԳ Է ՈՒ ԽՄ ՇԱԽԴՆԵՐՈՒՄ ԼՈՅՍ (ՍՂ.119.105)

ՃԷ. ՏԱՐԻ

ԿԻՐԱԿԻ, 1 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 2024

ԹԻԻ 35

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒԵՆԱՇՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐ

Ես. 9.8-19: Բ. Կր. 1.1-11: Սր. 4.35-41

ՅԻՍՈՒ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱՒԵՏԱՐԱՆԸ

ԸՍՏ ՄԱՐԿՈՍԻ 4.35-41

Նոյն օրը երեկոյեան, Յիսուս իր աշակերտներուն ըսաւ. *«Եկէ՛ք լիմին միւս կողմը անցնիմք»*: Աշակերտները ձգեցին ժողովուրդը եւ բարձրացան այն նաւակին մէջ, ուր Յիսուս կը գտնուէր: Հոն ուրիշ նաւակներ ալ կային:

Յանկարծ գորաւոր հով մը փոթորկեց ծովը: Ալիքները նաւակին զարնուելով՝ ներս կը թափէին, զայն լեցնելու աստիճան, մինչ Յիսուս նաւակին յետակողմը բարձի մը վրայ կը բնանար: Աշակերտները արթնացան զինք եւ ըսին. *«Վարդապետ, հոգդ չէ՞ որ մենք կը կորսուինք»*:

Յիսուս ոտքի ելլելով հովուն սաստեց. *«Դադրէ՛»,* եւ ծովուն ըսաւ. *«Հանդարտէ՛»*: Հովը դադրեցաւ եւ կատարեալ հանդարտութիւն տիրեց: Ապա Յիսուս դարձաւ իր աշակերտներուն. *«Ինչո՞ւ այսպէս վախկոտ է՞. տակաւին հաւատք չունի՞ք»*: Անոնք չափազանց վախցան եւ իրարու կ'ըսէին. *«Ո՞վ է արդեօք այս մարդը, որուն նոյնիսկ հովն ու ծովը կը հնազանդին»*:

«ԻՆՉՈ՞Ւ ԱՅՍՊՊԷՍ ՎԱԽԿՈՏ Է՞Ք. ՏԱԿԱԻՆ ՀԱԻԱՏՔ ԶՈՒՆԻՔ»

Յիսուս այս հարցումը ուղղեց իր աշակերտներուն, երբ անոնք ծովուն վրայ փոթորիկ մը դիմագրաւելով՝ խռովեցան եւ վախցան: Դիւրին է հաւատալ երբ փորձութիւնները բացակայ են մեր կեանքէն: Դիւրին է հաւատալ, երբ ամէն ինչ հեզասահ ու խաղաղ կ'ընթանայ մեր կեանքին մէջ: Բայց, ո՞ր է մեր հաւատքը, երբ փորձութիւնները մեզ կը շրջապատեն: Ո՞ր է մեր հաւատքն ու համոզումը, թէ մենք Քրիստոսի մէջ է, որ կը հանգչինք, եւ թէ Քրիստոս ի՛նքն է ղեկավարը եւ առաջնորդը մեր կեանքի նաւերուն: Նեղութեան ընթացքին իրար անցնիլն ու մտահոգուիլը, Քրիստոսի ղեկավարութեան եւ առաջնորդութեան կարողութիւնը կասկածի տակ առնել կը նշանակէ:

ՍՈՒՐԲԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ

ԳԻՒՏ ԳՕՏԻՈՅ Ս. ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԻՆԻ

Վստահաբար մեզմէ շատերը յաճ են այս սունին մասին: Գիւտ Գօտույ Ս. Աստուածածինի սունը ըստ մեր եկեղեցւոյ սունացոյցին այս տարի կը գուգադիպի Կիրակի, 26 Օգոստոսին:

Միասնաբար ծանօթանա՛նք սունին:

Արկադիոս կայսրի օրով (395-408) Երուսաղէմի մէջ գտնուած Ս. Աստուածածինի գօտին յատուկ ուշադրութեամբ ու յարգանքով տարուեցաւ Պոլիս, ուր հաւատացեալները մեծ երկիրդածութեամբ առջեւէն քայլեցին եւ պատուով ու յարգանքով զայն գետեղեցին եկեղեցւոյ մէջ:

Յոյները այդ առթիւ կառուցեցին նոր եկեղեցի մը եւս, կոյսին նուիրուած, եւ գօտին դրին այնտեղ՝ հաւատացեալներու պաշտամունքի առարկայ դարձնելու համար եւ սունը նշանակեցին 31 Օգոստոսը:

Հայերուս համար, յետսամուտ սուն է Գիւտ Գօտույ օրը: Սիմէոն կաթողիկոսը, 1774 թուականին, իր հրատարակած օրացոյցին մէջ գետեղեց Գիւտ Գօտույ սունը եւ այնուհետեւ սունակատարութեան մաս կազմեց:

ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԱՅԻՐԸ ԵՒ ՀԱՅ ԵԿԵՂԵՑԻՆ

Հայ եկեղեցին իր սկիզբէն իսկ յատուկ յարգանք ցուցաբերած է Աստուածամօր նկատմամբ, եւ հայրերու գրականութեան ցամաքով զայն ներկայացուցած է իբրեւ «Անարատ տաճար», «Սերովբէ հողեղէն», «Մարմնատեսիլ քերովբէ»: Մեր եկեղեցւոյ մէջ կը նշուին սուրբ Կոյսին Յղութիւն, Ծնունդ, Ընծայումն ի Տաճար, Աւետում, Վերափոխում, Գիւտ գօտույ եւ Գիւտ տփոյ:

Իւրաքանչիւր սուն կապուած է Աստուածամօր կեանքին հետ առնչութիւն ունեցող դէպքի մը, Յղութիւնը՝ Սուրբ Հոգւոյ ներգործութեամբ, Ծնունդը՝ իբրեւ «Երկրորդ Եւս», Տաճար ընծայումը՝ իր ծնողին՝ Յովակիմի եւ Աննայի ձեռքով, Աւետումը՝ Գաբրիէլ Հրեշտակին կողմէ, Վերափոխումը՝ իբրեւ երկնաւոր հարս, Գօտիին գիւտը եւ Տուփին գիւտը՝ որուն մէջ իր գլխածածկոյթը կը դնէ Սուրբ Աստուածածինը:

Հինգերորդ սունը՝ Աստուածածնայ վերափոխումը: Օգոստոս ամսուան 15-ի մերձաւոր Կիրակին նուիրուած է Աստուածամօր Վերափոխման:

ԱՌԱԿ

ԻՄԱՍՏՈՒԹԵԱՆ ՎԱՐՁԱՏՐՈՒԹԻՒՆԸ

(2.1-8)

Որդեալ իմ, եթէ իմ խօսքերս ընդունիս ու իմ պատուիրաններս քովդ պահես, այնպէս որ ականջդ իմաստութեան տաս ու սիրտդ հանճարին բանաս, եթէ դուն իմաստութիւնը քեզի կանչես եւ քու ձայնդ հանճարին ուղղես, եթէ զանիկա արծաթի պէս փնտռես ու ծածուկ գանձերու պէս խնդրես, այն ատեն Տիրոջը վախը պիտի հասկնաս եւ Աստուծոյ գիտութիւնը պիտի գտնես: Որովհետեւ իմաստութիւնը Տէրը կու տայ, գիտութիւնն ու հանճարը անոր բերնէն են: Անիկա ուղիղներուն համար փրկութիւն կը պահէ: Անիկա ուղղութեամբ քալողներուն վահանն է, որպէսզի արդարութեան ճամբաները պաշտպանէ ու իր սուրբերուն ճամբան պահէ:

Հ Ո Գ Ե Ւ Ո Ր Դ Ա Տ Գ Ա Ս

ՎԵՐԱՏՔՆ ՈՒ ՍԷՐԸ ՄԵՋ ԳՈՐԾԻ ԿԸ ՄՂԵՆ

Ապա Բեթսայիդա եկան: Հոն Յիսուսի բերին կոյր մը եւ կ'աղաչէին իրեն որ դպչի անոր (Մր. 8.22): Բացայայտ է բերողներուն հաւատքը Յիսուսի հանդէպ եւ սէրը՝ իրենց կոյր ընկերոջ նկատմամբ: Եթէ անոնք հաւատք չունենային Յիսուսի բժշկարար կարողութեան հանդէպ եւ սէր՝ իրենց տառապեալ ընկերոջ նկատմամբ, զայն պիտի չառաջնորդէին Յիսուսի եւ չաղաչէին իրեն, որ դպչի անոր: Անոնց պահանջածը կոյրին դպչիլ մըն էր, ուրիշ ոչինչ: Մա կը պարզէ, որ անոնք բացարձակ հաւատք ունէին Յիսուսի անձին հանդէպ:

ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ

Հ Ո Գ Ե Ւ Ո Ր Դ Ա Ս Ը

Կոյրը Յիսուսի բերող մարդոց վերաբերմունքէն կը սորվինք, թէ անոնք, որոնք հաւատք ունին Յիսուսի հանդէպ, եւ սէր՝ իրենց նմանին նկատմամբ, չեն կրնար ծալապատիկ նստիլ եւ բան մը չընել: Մէրը գործի կը մղէ, իսկ գործ շատ կայ մեր շրջապատին մէջ: Ուրիշը Յիսուսին բերելը պարտականութիւնն ու կոչումն է ամէն մէկ քրիստոնէայի:

ԵԹԷ ԿԱՍ ԵՐԲ Կ՛ՈՒԶԵՍ...

ԵՐԲ ԱՍՏՈՒԾՄԷ ԶՕՐՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՇՆՈՐՀՔ

ԿՈՒԶԵՍ ԽՆԴՐԵԼ, ԿԱՐԿԱ՛

ՍՍ.ՂՄՈՍ 58

Արդար վնիւ կ'արձակէ՞ք, ո՛վ իշխողներ, ուղիղ դատաստան կ'ընէ՞ք մարդոց: Ո՛չ: Ձեր սրտին մէջ կը խորհի՞ք թէ ի՛նչ անիրաւութիւն կրնա՞ք ընել աշխարհի վրայ, թէ ի՛նչ բռնութիւն կրնան գործել ձեր ձեռքերը:

Ամբարիշտները իրենց ծնունդէն իսկ խոտորած են, ծնելէ իսկ առաջ մոլորած են ու ստախօս: Անոնց թոյնը օճի թոյնի պէս է, եւ իրենց ականջը փակած են խուլ օճի պէս, որ չի լսեր թովիչներուն նուագը, ի՛նչքան ալ վարպետ ըլլայ թովիչը:

Ո՛վ Աստուած, փշրէ՛ անոնց ականները իրենց բերնի մէջ, կոտորէ՛ առիծին կորիւններուն ժանիքները, Տէ՛ր: Թող շոգիանան ջուրերու պէս, որոնք կը հոսին, կոտորէ անոնց նետերը եւ ցզմէ՛ գանոնք: Թող խիտունջի պէս՝ հալի՛ն իրենց փայծ առնէ, վիժած ծնունդի մը պէս՝ թող արեւ չտեսնեն: Նախփան փուշերուն կաթսային տակ այրիլը, դալար թէ չոր՝ տարտղնէ՛ գանոնք:

Արդարը պիտի ուրախանայ, երբ Աստուծոյ վրէժխնդրութիւնը տեսնէ: Իր ոտքերը պիտի լուայ ամբարիշտներու արիւնին մէջ: Եւ ամէն մարդ պիտի ըսէ. -- «Արդարեւ արդարը իր վարձատրութիւնը ունի. արդարեւ Աստուած մը կայ, որ դատէ աշխարհը»: